

paa at rejse sig. Han var ganske fortabt i sin Yndlingsbeskæftigelse: at fantasere over Fremtiden. Han saa' for sig en stor Stue, hvor alle fire Vægge fra Loft til Gulv var dækkede med Reoler fulde af prægtigt indbundne Bøger ... en Stue med to høje Vinduer og et tykt Tæppe over hele Gulvet, ganske ligesom i Studereværelset ovre hos den lærde Præst i Kyndløse, hvor han en Gang havde været for at hente sin Daabsattest. Midt paa Gulvet stod et stort, firkantet Bord, dækket med et grønt Klæde og overfyldt med tykke Folianter; i et Hjørne stod en Jordglobus af Størrelse som et Vognhjul. Gardinerne for Vinduerne var tiltrukne; en Lampe brændte paa Bordet, og ved dettes ene Ende sad han selv, med Haanden under Kinden, i en stor Lænestol, med Slobrok og smukt broderede Tøfler, og læste i en meget gammel, græsk Bog. Det var dyb Nat, og alt var stille omkring ham; kun Uglerne tudede nu og da over Husets Tag. Henne paa Reolen stod hans egne Værker i Pragtbind. Der var baade Opbyggelsesbøger i sort og med Guldsnit, lærde Skrifter og store, samfundsrevsende Skuespil og Romaner af den Slags, som de norske Digtere skrev — —

Han blev revet ud af sine Drømmerier ved at høre klaprende Trætøffeltrin ude i Gaarden og